



Adalah The Legal Center for Arab Minority Rights in Israel
عدالة المركز القانوني لحقوق الأقليات العربية في إسرائيل
עדאלה המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל

23 באוגוסט, 2006

לכבוד

עו"ד מנחם מזוז

היועץ המשפטי לממשלה

רחוב סלאח אל-דין 29

ירושלים

שלום רב,

דחוף ביותר!

הנדון: דרישה דחופה לפתיחה בחקירה פלילית בגין הסתה לגזענות

ופגיעה ברגשי דת

הריני לפנות אליך ולבקשך להורות באופן מיידי על פתיחת חקירה פלילית כנגד מר יצחק בן זאב, בגין דברים שפרסם בביטאון "עולם החסידות" גיליון מס' 160, מהם עולה בריש גלי כוונתו להסית לגזענות כנגד הערבים, כדלקמן:

1. לאחרונה הגיע למשרדנו העתק ממאמר שפורסם בביטאון "עולם החסידות" בגיליון מס' 160, שכותרתו "הערבים כל כוונתם היא רע". מחבר המאמר כפי שעולה מראשיתו, הנו אדם בשם יצחק בן זאב.

רצ"ב המאמר.

2. המאמר מנוסח בלבוש של מאמר עיוני המנתח פסיקת חכמים והלכות פוסקות וכדומה. מחבר המאמר מביא מובאות שונות מהפסוקים וממקורות עבריים שונים, לטענתו, במטרה לבסס, בין היתר, את דעתו בדבר הרשע והאכזריות הנובעים מהערבים, וזאת רק בהיותם שכאלה.

3. די יהיה לעיין בכותרות המשנה וביתר תכני המאמר הנ"ל על מנת להיווכח בגילויי האיבה, העוינות, ביטויי האלימות, השנאה והבוז שמפנה המחבר כלפי הערבים בשל השתייכותם הלאומית והאתנית בלבד. מסריו של המאמר הם ביסודם בעלי אופי גזעני כאשר המטרה הברורה מהם הנה השפלת הערבים, ביזויים והפיכתם ללעג, במיוחד המוסלמים שביניהם, וזאת רק בשל השתייכותם הלאומית והדתית.

4. כך למשל, את מסקנתו של המחבר בדבר היותם של הערבים (המתוארים על ידו כבני ישמעאל) "פרא אדם" הוא מציג כדלקמן:

"כאלו שמראשית הימים כבר הודיע הקב"ה על אומה זו של הישמעאלים שהיא "פרא אדם", והיום רואים זאת במוחש בתכלית האמת והדיוק, כי איזה אומה היא אוהבת לדור במדבריות ולשכון בערבה כמוהם. וגם בזמנינו אנו שכל העמים נהיו מתורבתים ויצאו מפראותם מכל מקום ניבא הקב"ה שהוא קורא הדורות מראש, שגם כאשר יתבטל מבני האדם המושג "פרא אדם", עם כל זאת יהיו הישמעאלים פראי האדם לעומת שאר האומות, והם לא יוכלו להתיישב במדינותיהם בישוב בעולם כמו שאר האומות המנומסות והמתוקנות"

שם, עמ' 26.

5. וכאלו לא די בכך. מחבר המאמר ממשיך ומסביר לקוראיו את מקור כינויים של הערבים כעם הדומה לחמור; על היותם משולים לגמל המעלה גרה; על חרטת אלוהים שברא אותם; על גודל אכזריותם ופראותם הנאצית עד שאין סיכוי "שאדם יצא חי מידם"; על היותם כת הרוצחים; על חשקם הגדול כאשר הם הורגים; על הפכפכותם וצביעותם; על שנאם המשועת ליהודים וסיועם לנאצים במעשיהם הזועתיים; על זיופם לתורה; על היותו של הנביא מוחמד נביא שקר; על היותם טיפשים ובורים ועוד.

6. קריאת המאמר מלמדת ללא שמץ של ספק, כי אופיו "העיוני" איננו אלא כסות חיצונית בלבד כשמגמתו הברורה הנה להעביר מסרים גזעניים המעוררים תיעוב וחלאה כנגד הערבים בכלל והמוסלמים בפרט. במקרה זה די ברור שמטרת הפרסום הנה הסתה לגזענות וגרימת מדנים, כהוא זה.

7. על-פי סעיף 144ב (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, המפרסם דבר מתוך מטרה להסית לגזענות, דינו מאסר חמש שנים. כל פרסום המהווה רדיפה, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות או אלימות, או גרימת מדנים כלפי ציבור או חלקים ממנו והכל של צבע או השתייכות לגזע או למוצא לאומי-אתני, הנו פרסום גזעני.

8. ודוק. אין בעובדה כי מחבר המאמר התיימר לתמוך דבריו על דברי חכמים או ספרי תפילה על מנת לפטור אותו מאחריותו הפלילית בגין הדברים שפרסם. סעיף 144ג (ב) לחוק העונשין מציין באופן הנהיר ביותר, כי פרסום ציטוטים מכתבי דת וספרי תפילה איננו נכנס לגדר הפרסומים המותרים, כאשר הדבר נעשה מתוך מטרה להסית. ברור ונהיר לכל כי אסופת המובאות ודברי החכמים שמביא מחבר המאמר, הנם רקע בלבד להנחות היסוד של מפרסם המאמר, שהנם פרי הגותו הוא. ריבוי הציטוטים והיקף

המאמר מוכיחים ברחל בתך הקטנה כי מטרתו הנה להסית לגזענות, ועל כן אף היסוד הנפשי מתקיים בעניין דנן.

ראו: ע"פ 2831/95 הרב עידו אלבה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (5), 221, עמ' 266-272.

9. יתירה מזו. בדבריו המתוארים לעיל והמובאים בהרחבה במאמר הרצ"ב, פגע המחבר ברגשותיהם של ציבור המוסלמים בזאת ניגוד לסעיף 173 לחוק העונשין. על פי אותו סעיף, המפרסם פרסום שיש בו כדי לפגוע פגיעה גסה באמונתם או ברגשותיהם הדתיים של האחרים, דינו מאסר שנה. השוואת הנביא מוחמד "לנביא שקר" הנה אחת מיני התבטאויות רבות אחרות שבנקל ניתן להעריך מהם את מידת הפגיעה הגסה ברגשי הדת של המוסלמים. לא למותר להזכיר, כי מדובר בעבירה התנהגותית שדי בעובדת הפרסום ופוטנציאל הפגיעה ברגשי הדת על מנת להוכיח את ביצועה. הפסיקה פירשה את מידת הפגיעה בכך שעליה להיות גסה, קשה ומשמעותית ושהיקפה צריך להיות רחב, כזה הפוגע ברובו של ציבור המחזיק בדת פלוניית ולא אלו המחזיקים בדעות קוטביות.

ראו:

ע"פ 697/98 טטיאנה סוסצקין נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3), 289, 304 ;
בג"צ 7128/96 תנועת נאמני הר הבית נ' ממשלת ישראל, פ"ד נא (2), 509, 523.

10. למעלה מן הנדרש נציין, כי לאור הכוונה הברורה העולה מהמאמר לפגוע, להסית לגזענות ולבוזות את הערבים בפני הבריות הרי מדובר בפרסום אסור לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, המהווה עבירה פלילית לפי סעיף 6 לחוק הנ"ל.

על יסוד כל האמור לעיל, חומרת הדברים המועלים במאמר והפוטנציאל הטמון בהם לפגיעה ברגשי דת אבקשך להורות על פתיחת חקירה פלילית מיידית, זימון האחראים לפרסום לרבות בעלי הביטאון ומחבר המאמר והעמדת כל האחראים לדין.

למענד ולטיפולך המהיר והענייני אודה מראש.

בכבוד רב,

עביר בָּפֶר, עורכת-דין